

KIÜZETÉS

SZIVERI JÁNOS

K. I.-nak, a költőnek

Barátom, ki értékelsz
s átértékelsz
e parttalan tájon,
mondd: miért a „szélcsönd”
e pannon fateknőben.

És miért, hogy törnek egyre
bennünk a világ hitvány
dolgai,
s fölfalja Káosz a Kozmoszt.
S miért, hogy szüntelen halomba
hordjuk verseink
lerágott csontjait. S minek —

Olcsó menedék a *remény*.
S *kurva* is.
Mozgunk valahol a talaj fölött
mozdulatlanul. Kivonjuk
és összeadjuk a fizikai lét törvényeit.
Ekként ürülnek a mindenség
bélcsatornáit. S így kóvályoghat
valahol köztünk is az *üzenet*.

Mondd, miért a vers.
S miért a világ. S kinek.
S nélkülünk mit érne.
S mondd, miért nyaljuk folyton
kecskeként a sóköveket.